

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie skazanego **Ł. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 4 lutego 2013r. (IV WKK .../12) o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S, z dnia 26 września 2012r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Skazany wnosząc o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku dla potrzeb postępowania kasacyjnego podniósł dwie zasadnicze okoliczności. Po pierwsze, wskazał na zawinioną, zdaniem skazanego, bezczynność jego obrońcy z urzędu, po drugie zaś, na to, że o zapadnięciu prawomocnego wyroku dowiedział się dopiero po ponownym umieszczeniu go w areszcie śledczym, to jest 11 października 2102r., co usprawiedliwia wystąpienie z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia wyroku dopiero w dniu 5 listopada 2012r.

Żaden z argumentów przedstawionych w zażaleniu skazanego na uwzględnienie nie zasługuje. Zgodnie z dyspozycją art. 84§2 k.p.k. wyznaczony obrońca z urzędu zobowiązany jest do podejmowania czynności procesowych do prawomocnego zakończenia postępowania. W niniejszej sprawie postępowanie

zakończyło się prawomocnie wraz z wydaniem wyroku przez sąd odwoławczy. Wyznaczony obrońca z urzędu nie był zatem zobligowany do podejmowania dalszych czynności w sprawie po dniu 26 września 2012r., w szczególności, do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego. Skazany, poprzez ustanowienie dla niego obrońcy z urzędu, nie został jednocześnie pozbawiony prawa do osobistego działania w swojej sprawie, a co najmniej zainteresowania się jej przebiegiem. Skazany miał pełną świadomość toczącego się w jego sprawie postępowania odwoławczego, gdyż w dniu 29 maja 2012r. został powiadomiony o przyjęciu apelacji sporządzonej przez jego obrońcę (k.736), a jednocześnie sam sporządził swoją skargę odwoławczą (k.737-739), o przyjęciu której również został zawiadomiony w dniu 1 czerwca 2012r. (k.744). Prawdą jest, że w dniu 10 sierpnia 2012r. (k.759) skazanego zwolniono z Zakładu Karnego w G., jednocześnie jednak korespondencję, w tym zawiadomienie o terminie rozprawy odwoławczej, wysłano na adres wskazany przez niego. Skoro skazany nie miał zamiaru przebywać pod tym adresem lub nie mógł tego uczynić, nic nie stało na przeszkodzie, aby powiadomił Sąd Okręgowy o adresie innego miejsca, w którym będzie przebywał. Taki obowiązek, zgodnie z dyspozycją art. 75§1 k.p.k., obciążał skazanego, skoro zaś nie wywiązał się z niego, nie można stawiać Sądowi zasadnego zarzutu, że uznał za prawidłowo doręczone, zawiadomienie o rozprawie wysłane na wskazany przez skazanego adres.

Jak podkreślono to wyżej, skazany wiedział o toczącym się w jego sprawie postępowaniu odwoławczym, a pomimo tego, przebywając na wolności, nie wykazał jakiegokolwiek zainteresowania jego przebiegiem.

Brak zainteresowania ze strony skazanego własną sprawą odwoławczą, w sytuacji kiedy, co wykazano powyżej, miał możliwość ku temu, nie może być uznany za „niedotrzymanie terminu zawitego z przyczyn od strony niezależnych” w rozumieniu art. 126§1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe argumenty, nie można zażalenia skazanego uznać za zasadne.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

